

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้เป็นเวลาของการชำระสะสาง รวบรวมได้ฟังทุกคนไว้ในสุสาน พ่อมาเพื่อประพรมน้ำทิพย์และพาลูกกลับไปกับท่าน
- คำถาม:** เหตุใดชีพบาบาจึงถูกเรียกว่าเจ้าที่ไร้เดียงสาของคลังสมบัติที่มีค่า?
- คำตอบ:** เพราะเมื่อชีวาเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่ท่านให้ประโยชน์แก่ผู้ที่ไม่มีความดี ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน และผู้ที่หลังค่อม และทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลก ท่านมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านไร้เดียงสาอย่างยิ่ง! คำแนะนำของเจ้าผู้ไร้เดียงสาคือ: ลูกๆ ที่แสนหวานดื่มมน้ำทิพย์และทิ้งยาพิษของกิเลส
- เพลง:** ผู้อยู่อาศัยในดินแดนที่ไกลโพ้นได้เข้ามาในต่างแดน

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตได้ยินเพลงแล้ว นั่นคือลูกๆ ดวงวิญญาณได้ยินเพลงผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของหนูของลูก นักเดินทางมาจากดินแดนอันไกลโพ้น ลูกก็เป็นนักเดินทางเช่นกัน ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดที่นั่นคือนักเดินทาง ดวงวิญญาณไม่มีบ้าน ดวงวิญญาณไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ที่เรียกว่าบ้านประเทศหรือโลกของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งดวงวิญญาณมนุษย์ นั่นคือดินแดนของดวงวิญญาณ และแล้วเมื่อดวงวิญญาณมาที่นี่และเข้ามาในร่างกายพวกเขากลายเป็นผู้ที่มีตัวตนจากไม่มีตัวตน ไม่ใช่ดวงวิญญาณไม่มีรูปแน่นอนว่าพวกเขามีรูปพร้อมกับชื่อ ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กละเล่นบทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นผ่านร่างกาย แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทมากมายที่ถูกบันทึกอยู่ภายในตนเอง เมื่อบทบาทได้ถูกบันทึกแล้ว บทบาทนั้นจะมาซ้ำๆ ในลักษณะเดียวกันหลายต่อหลายครั้งตามที่ลูกต้องการ ดวงวิญญาณในร่างกายนี้ก็มีบทบาทของ 84 ชาติเกิดขึ้นบันทึกอยู่ในพวกเขาด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อไม่มีตัวตนดังนั้นดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ในบางส่วนของคัมภีร์ได้มีการเขียนไว้ว่าดวงวิญญาณอยู่เหนือรูปและนาม อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดอยู่เหนือรูปและนาม ท้องฟ้าคือพื้นที่ว่างในอวกาศแต่ก็ยังต้องมีชื่อว่าท้องฟ้า ไม่มีสิ่งใดที่ไม่มีชื่อ มนุษย์พูดว่า: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในดินแดนอันไกลโพ้น ดินแดนที่มีตัวตนนี้ได้ถูกปกครองโดยสองอาณาจักร มีอาณาจักรของรามและราวัน เป็นอาณาจักรของรามครั้งวงจรและอาณาจักรของราวันอีกครั้งวงจร พ่อจะไม่สร้างอาณาจักรแห่งความทุกข์ให้กับลูกๆ ของท่านใช่ไหม? พวกเขาพูดว่าเป็นพระเจ้าที่ทำให้เกิดความทุกข์และความสุข พ่ออธิบายว่า พ่อไม่เคยเป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ ชื่อของพ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ความผิดพลาดนี้เกิดขึ้นโดยมนุษย์ พระเจ้าไม่เคยสร้างความทุกข์ ในเวลานี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ ครั้งวงจรในอาณาจักรของราวันมีแต่ความทุกข์เท่านั้น ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ อย่างไรก็ตามไม่มีความทุกข์ในดินแดนแห่งความสุข พ่อสร้างสวรรค์ เวลานี้ลูกๆ อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครเรียกสิ่งนี้ว่าโลกใหม่ ชื่อของโลกใหม่คือยุคทอง เมื่อโลกนั้นกลับมาเก่าแล้วจึงเรียกว่ายุคเหล็ก สิ่งใหม่ก็ดูดีและสิ่งเก่าก็ดูไม่ดี สิ่งเก่าก็ถูกทำลาย มนุษย์คิดว่ายาพิษคือความสุข จึงได้มีการจดจำกันว่า “ทำไมเราควรละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษแทน?” กล่าวกันว่า “ทุกคนได้รับคุณประโยชน์จากท่าน เมื่อท่านมาไม่ว่าอะไรก็ตามที่ท่านทำจะนำมาซึ่งคุณประโยชน์” มิฉะนั้นมนุษย์ก็เฝ้าแต่ทำกรรมที่ไม่ดีในอาณาจักรของราวันต่อไป เวลานี้ลูกๆ รู้ว่า 500 ปีได้ผ่านไปแล้วตั้งแต่กูรูนานากมา เขาจะมาอีกเมื่อไหร่? พวกเขาบอกว่าดวงวิญญาณของเขาได้หลอมรวมไปกับแสงดังนั้นเขาจะสามารถกลับมาได้อย่างไร? ลูกบอกพวกเขาว่ากูรูนานากจะมาอีกครั้งหลังจาก 4500 ปี ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นยังคงหมุนต่อไปในสติปัญญาของลูก ในเวลานี้ทุกคนตาโหม่ประจักษ์ สิ่งนี้เรียกว่าเวลาของการชำระสะสาง มันเหมือนราวกับว่ามนุษย์ทั้งหมดนั้นเกือบจะตายไปแล้ว แสงของทุกดวงวิญญาณนั้นได้ดับลง พ่อมาปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น พ่อได้ประพรมน้ำทิพย์และปลุกลูกๆ ที่ถูกเผาไหม้ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาและแล้วท่านก็จะพาพวกเขากลับไปกับท่าน มายาราวันได้ทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของตัณหาและฟังลูกไว้ในสุสาน ทุกคนหลับไหล เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกดื่มมน้ำทิพย์แห่งความรู้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างน้ำทิพย์แห่งความรู้และน้ำนั้น เมื่อเป็นวันสำคัญสำหรับชาวซิกข์พวกเขาก็ทำความสะอาดและนำโคลนออกไปด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก ด้วยเหตุนี้เองจึงเรียกว่าอมฤตสา (ทะเลสาบน้ำทิพย์) กูรูนานากก็ยกย่องพ่อด้วยเช่นกัน เขากล่าวว่า “ท่านคือผู้เดียวเท่านั้นที่พูดสัจจะเสมอ” มีเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงใช่ไหม? มนุษย์ได้รับฟังเรื่องราวมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา : เรื่องราวของความเป็นอมตะ เรื่องราวของดวงดาที่สาม พวกเขาพูดว่าช่างก้านั้นเคยเล่าเรื่องราวให้แก่ปารวตี เขาเป็นผู้

อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เขาจะเล่าเรื่องราวอะไรที่นั่น? พอนั่งที่นี้และอธิบายประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด อันที่จริงพอมาเพื่อบอกลูกถึงเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะและพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พอพาลูกไปจากดินแดนแห่งความตายสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ปารวดีท่าความผิวดอกในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่จะต้องเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่เธอ? พวกเขาได้เขียนเรื่องราวมากมายในคัมภีร์ เรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงไม่ใช่เรื่องราวที่แท้จริง ลูกต้องเคยได้ยินเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง นั่นจะทำให้ใครกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงหรือไม่? แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขาก็ยังลงมาเรื่อยๆ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าเรากำลังจะกลายเป็นนารายณ์จากผู้ชายและลักษณะจากผู้หญิง นี่คือการที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เป็นเรื่องราวที่แท้จริงของดวงตาที่สาม ลูกๆแต่ละดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามของความรู้ พออธิบายว่า: ลูกสวยงามและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นที่จดจำกันว่า: ลูกคือผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและลูกคือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา พอพูดว่า: พ่อมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา นี่คือการที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองมนุษย์มีความบริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในปัจจุบันมนุษย์ทั้งหมดเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ ชันยาสซีและผู้เคร่งศาสนานั้นก็เคยร้องเพลงว่า “โอรามของสิดา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์!” คำพูดเหล่านี้ลูกต้อง ทั้งหมดคือสิดา ผู้เป็นเจ้าสาว พวกเขาพูดว่า “โอราม ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์!” ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดร้องเรียกหา “โอราม!” เมื่อคานธีอ่านก็ตะจนจบ เขาก็จะพูดว่า “โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สิดา ราม!” เวลาที่ลูกเข้าใจว่าไม่ใช่กฤษณะที่พูดก็ตะ บาบาสพูดว่า: เก็บความทรงจำที่มีความเห็นว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ชีวาและไม่ใช่กฤษณะคือพระเจ้าแห่งกิตะ ก่อนอื่นให้ถามว่าใครควรได้รับการเรียกว่าพระเจ้าแห่งกิตะ ใครควรจะถูกเรียกว่าพระเจ้า: ผู้ที่ไม่มีตัวตนหรือผู้ที่มีตัวตน? กฤษณะมีตัวตน ชีวาไม่มีตัวตน ท่านยืมร่างกายนี้มาใช้เท่านั้น ท่านไม่ได้ถือกำเนิดผ่านกรรมมารดา ชีวาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง มันคือที่นี้ในโลกมนุษย์ที่มีร่างกายที่มีตัวตน พ่อมาและบอกเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง พอได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ผู้ปลดปล่อยสำหรับทุกคน ผู้สร้างความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข อังชะ ความสุขมีอยู่ที่ไหน? ไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ ลูกได้รับความสุขในชาติเกิดถัดไปเมื่อสวรรค์ได้รับการก่อตั้งและโลกเก่าถูกทำลาย อังชะ ลูกได้รับการปลดปล่อยจากอะไร? จากความทุกข์ของราวัน นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ อังชะ ท่านกลายเป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ร่างกายเหล่านี้ถูกทำลายที่นี้และดวงวิญญาณก็ถูกนำกลับไป เจ้าบ่าวไปก่อนตามด้วยเจ้าสาวของท่าน ท่านเป็นเจ้าบ่าวทั้งดงามที่เป็นอมตะ ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์และพาพวกเขากลับบ้านพร้อมกับท่าน ในชบวนแต่งงานก็เป็นสามที่เดินอยู่ข้างหน้าตามด้วยเจ้าสาวภรรยาของเขาแล้วที่เหลือก็เป็นชบวนแห่ เวลาที่ลูกประจำของลูกเป็นเช่นนั้น ที่ด้านบนสุดคือชีพบบาผู้ที่แสดงด้วยพู่และสิ่งนั้นก็ได้รับการคารวะ ต่อจากนั้นก็มียูบุดคูของบราห์มาและสร้อยสวตี แล้วก็ลูกๆ ที่เป็นลูกปัดผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยของบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึงดอกไม้มัน (พู่) ชีพบบาที่ลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงค์และส่วนหนึ่งของลูกประจำของวิษณุ เป็นสร้อยสวตีและบราห์มาที่กลายเป็นลักษณะและนารายณ์ ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นสร้อยสวตีและบราห์มา เป็นเพราะพวกเขาได้ทำความเพียรพยายามที่พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีใครเข้าใจว่าลูกประจำนั้นเป็นตัวแทนของอะไร พวกเขาเพียงแค่หมุนลูกประจำไปเรื่อยๆ มีแม้กระทั่งลูกประจำของ 16,108 ที่เก็บไว้ในวัดใหญ่ที่ทุกคนหมุนลูกประจำจากสถานที่ต่างๆ กัน เมื่อบาบาเคยไปที่วัดลักษณะและนารายณ์ในบอมเบย์ท่านก็จะหมุนลูกประจำและสวดภาวนาชื่อราม เพราะเป็นพ่อผู้เดียว (ราม) ที่เป็นพู่ (ดอกไม้มัน) ดอกไม้มันเรียกว่าราม ผู้คนก้มศีรษะของเขากับลูกประจำ พวกเขาไม่มีความรู้ นักบวช (คริสเตียน) ก็หมุนลูกประจำในมือของพวกเขาด้วย ถามพวกเขาว่าพวกเขากำลังหมุนลูกประจำของใคร พวกเขาก็ไม่รู้ พวกเขาพูดว่าพวกเขากำลังหมุนลูกประจำเพื่อระลึกถึงพระคริสต์ พวกเขาไม่รู้ที่ดวงวิญญาณของพระคริสต์อยู่ที่ไหน ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณของพระคริสต์เวลานี้ตาโมประธาน ลูกก็เคยเป็นขอทานที่ตาโมประธานเช่นกัน เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายจากขอทาน บาร์ตเคยเป็นเจ้าชาย เวลาที่กลายเป็นขอทาน เวลาที่บาร์ตจะกลายเป็นเจ้าชายอีกครั้ง พอทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ลูกกำลังกลายเป็นเจ้าชายจากมนุษย์ เคยมี “วิทยาลัยพริ้นซ์คอลเลจ” (Prince College) ที่เจ้าชายและเจ้าหญิงจะไปศึกษาเล่าเรียน โดยการศึกษาเล่าเรียนที่นี้ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในสวรรค์สำหรับ 21 ชาติเกิด ศรีกฤษณะนี่คือเจ้าชาย เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของเขาก็ได้มีการเขียนไว้ มนุษย์รู้อะไร? มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ พระเจ้าพูดว่า! ท่านคือพ่อของทุกคน ลูกกำลังรับฟังพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะ นี่คือการดินแดนแห่งความหลุดลวง เป็นพ่อที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ราวันก่อตั้งดินแดนแห่งความหลุดลวง พวกเขาสร้างสัญลักษณ์ของราวันแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ไม่มีใครรู้โดยแท้จริงว่าราวันที่พวกเขาฆ่าและกลับมามีชีวิตอีกครั้งคือใคร มันเป็นกิเลสทั้งห้าของผู้ชายและกิเลสทั้งห้าของผู้หญิงที่เรียกว่าราวันอย่างแท้จริง พวกเขาฆ่าราวัน

หลังจากฆราวาสพวกเขาก็อภิมโหมทองคำ (เอาดอกไม้มาฝากสี่เหลี่ยมออกจากต้นไม้) ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือปาหนาม ในบอมเบย์มีวัดของเจ้าแห่งหนาม (บาบูลนาถ) พ่อมาและเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ เรียกว่าปาหนามเพราะทุกคนเฝ้าแต่ทิ่มแทงกันและกันด้วยกิเลสของตัณหาจะ ยุคทองเรียกว่าสวนสวรรค์ของอัลล้า ดอกไม้ชนิดเดียวกันเหล่านั้นกลายเป็นหนาม หนามก็กลายเป็นดอกไม้อีกครั้ง เวลานั้นลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้า อาณาจักรของราวันจะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน ในที่สุดสงครามหลักจะเกิดขึ้น ดาเชราห์ที่แท้จริงกำลังจะเกิดขึ้น เมื่ออาณาจักรของราวันถูกทำลาย ลูกจะปล้นลังกา ลูกจะมีพระราชวังทองคำ เวลานั้นลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือราวันและกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ บาบากลู เรียกว่าชีวา เจ้าที่ไร้เดียงสาของคลังสมบัติที่มีค่า เพราะท่านให้ทั้งอาณาจักรแก่ลูก พ่อทำให้ผู้ที่ปราศจากคุณธรรม ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ผู้ที่หลังค่อม ทุกคนนั้นกลายเป็นนายของโลก ท่านช่างไร้เดียงสาอย่างยิ่ง! ท่านเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาสร้างที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่มีค่าควรแก่การไปสวรรค์ก็จะไม่หยุดดื่มยาพิษ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานั้นจงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ของลูก ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์เนื่องจากกิเลสเหล่านี้มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกไม่สามารถหยุดดื่มยาพิษในชาติเกิดเดียวนี้ของลูกได้หรือ? พ่อกำลังให้น้ำทิพย์แก่ลูกและกำลังทำให้ลูกเป็นอมตะ ทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกก็ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มียาพิษ บุหรี่และแอลกอฮอล์! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังบอกลูกว่า: ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดียวนี้แล้วพ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์! เป็นงานของพ่อเท่านั้นที่จะทำลายโลกเก่าและก่อตั้งโลกใหม่ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยทั้งโลกจากความทุกข์และพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นทุกศาสนาต้องถูกทำลาย ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง แม้แต่ในกรันท์ (คัมภีร์ซิกข์) พวกเขาก็อธิษฐานสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่าเป็นภาพลักษณ์อมตะ พ่อคือเจ้าแห่งความตาย ความตายเหนือความตาย ความตายนั้นจะนำไปเพียงหนึ่งหรือสอง เป็นเพราะพ่อนำดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปพ่อจึงถูกเรียกว่าเจ้าแห่งความตาย พ่อมาและทำให้ลูกๆ ฉลาด! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อบัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งการดื่มยาพิษสำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้ ดื่มน้ำทิพย์และทำให้ผู้อื่นสามารถดื่มน้ำทิพย์ได้เช่นกัน! ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้
2. เพื่อที่จะเป็นลูกปัดของสายลูกประคำรอบคอวิษณุจงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่และกลายเป็นผู้ขจัดความทุกข์เช่นเดียวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอด้วยการนำโล่ของละครมาไว้เบื้องหน้าลูกและรับประทานอาหารบำรุงแห่งความสุข
อาหารแห่งความสุขทำให้ดวงวิญญาณมีพลัง ว่ากันว่า: ไม่มีการหล่อเลี้ยงใดเช่นความสุข สำหรับเรื่องนี้ใช้โล่ของละครเป็นอย่างดี หากลูกตระหนักรู้ในเรื่องของละครลูกจะไม่มีวันห่อเหี่ยวและความสุขของลูกจะไม่มีวันหายไปเพราะละครนี้มีความเมตตากรุณา ดังนั้นฉากใดๆ ที่ไม่มีเมตตากรุณาก็มีคุณประโยชน์หลอมรวมอยู่ด้วยกัน เมื่อเข้าใจสิ่งนี้ลูกจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่อยู่ห่างไกลจากฝุ่นละอองของการคิดถึงและมองดูผู้อื่นคือเพชรล้ำค่าที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***